
Łączna-Podzamcze, st. 2, gm. loco, woj. lubelskie, AZP 76-84/1

Informator Archeologiczny : badania 32, 274-275

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W nadzorowanych wykopach zarejestrowano poziomy użytkowe i w wielu miejscach poziom lessu stanowiącego naturalne podłoże. Znalezione, nieliczne, wyroby garncarskie i kafle z końca XVI i z XVII wieku, wiązać należy zapewne z fundacją kościołów, budową klasztorów i pałaców. W trakcie prac odkryto szereg murów związanych z zabudowaniami przyległymi do pałaców Czartoryskich i Lubomirskich.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego. Dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

Lubsko, st. 31, gm. *loco*, woj. zielonogórskie, AZP 65 -09/73 - patrz: późne średniowiecze

Łany Małe, st. 16, gm. Rudzice, woj. katowickie, AZP 95-42/43 - patrz: wczesna epoka żelaza

ŁAŃCUT, st. 9, ul. Wałowa, gm. *loco*, woj. rzeszowskie

- obwałowania miejskie, okres nowożytny (XVI-XVII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 do 24 września, przez mgr. Antoniego Lubelczyka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie, PSOZ w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 120 m².

W wyniku przeprowadzonych badań przy ul. Wałowej 17 i 19 poszerzono znacznie wiedzę na temat zachodniego odcinka obwałowań ziemnych Łącuta. W wykopie budowlanym na posesji nr 19 uchwycono profil wału, z widocznym od góry kwadratowym wkopem, wypełnionym szarą ziemią i przepalonymi belkami. Na głębokości 2 m stwierdzono ślady dołków posłupowych, a na głębokości 3,5 m kilka poziomo ułożonych belek drewnianych, będących podstawą wału, poniżej której zalegał już całec. Z dolnych partii wału pozyskano 109 fragmentów ceramiki z późnego średniowiecza oraz XVI i XVII wieku. Także w wykopie założonym na posesji nr 17 uchwycono profil wału z nielicznym materiałem z XVII wieku. Ponadto natrafiano na szereg murów po piwnicach wzniesionych tutaj później domów.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”

Badania nie będą kontynuowane.

Łekno, st. 3, gm. Wągrowiec, woj. pilskie, AZP 43-31/44 - patrz: wczesne średniowiecze

ŁĘCZNA- Podzamcze, st. 2, gm. *loco*, woj. lubelskie, AZP 76-84/1

- ślady osadnictwa średniowiecznego z XIII-XIV wieku
- zamek (XV-XIX w.)

Badania sondażowe, przeprowadzone w dniach 8 lipca do 5 sierpnia przez dr hab. Irenę Kutylowską (Katedra Archeologii UMCS w Lublinie) w ramach praktyk studenckich. Trzeci sezon badań.

Odwiertami sondażowo-weryfikacyjnymi lokalizowano zasięg zabudowy zamku potwierdzonego źródłowo od XVI w.

Wykonane odwierty potwierdziły warstwy kulturowe (w tym budowlanego gruzu) na południowo-zachodniej partii stanowiska w zasięgu 120-160 m na osi wschód-zachód i 220-240 m na osi północ-południe. Nawarstwienia kulturowe datowane są w oparciu o wkopy sondażowo-weryfikacyjne z 1996 i 1997 r. głównie na XV-XIX w. (XIII-XIV?).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Regionalnym Muzeum w Łęcznej oraz Katedrze Archeologii UMCS w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. IV.
Badania będą kontynuowane.

Łowicz, st. 36, gm. *loco*, woj. łódzkie, AZP 59-56 - patrz: późne średniowiecze

Łódź-Polesie, st. 11, gm. *loco*, woj. łódzkie, AZP 66-51/46 - patrz: wczesna epoka żelaza

Małuski Wielkie, st. 5, gm. Mstów, woj. częstochowskie, AZP 87-50 - patrz: wczesna epoka żelaza

MUSZYNA, st. 1, gm. *loco*, woj. nowosądeckie, AZP 177-66/1

- zamek (XV-XVII w.)

Badania wykopaliskowe prowadzone przez mgr Barbarę Chudzińską przy udziale mgr Barbary Szybowicz (B-B Biuro Studiów i Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej, WKZ w Nowym Sączu). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Muszyna. Siódmy sezon badań.

Ruiny zamku znajdują się na wzniesieniu Koziejówka, na prawym brzegu Popradu pomiędzy potokami Muszynka i Szczawnik.

Celem prac prowadzonych w latach 1996-1998 było rozpoznanie baszty północnej i przedmurza zamku od strony wschodniej. Badania nawiązywały bezpośrednio do wykopalisk z roku 1992. W trakcie trzech sezonów założono 5 wykopów. Wykop „Baszta” obejmował wnętrze wieży. Wykop I wyznaczono na zewnątrz muru E baszty między granicą zbocza a postumentem z figurą Matki Boskiej. Wykop II był jego kontynuacją w kierunku S. Zajmował teren na zewnątrz muru E między postumentem z figurą Matki Boskiej a najbliższą mu przyporą w kierunku południowym, od E linię wykopu wyznaczała granica stoku. Wykop III wyznaczono na zewnątrz muru N baszty, między granicą zbocza a przyporami wieży. Przekopano również częściowo wykop IV zlokalizowany między zejściem do przyziemia wieży, jej murem południowym, wewnętrznym licem muru E zamku oraz linią wyznaczoną 10 m od muru S baszty.

We wszystkich wykopach nawarstwienia kulturowe przykrywał gruz, osiągający miejscami do 300 cm miąższości. Praktycznie był on pozbawiony materiału zabytkowego. Jedynie we wnętrzu baszty, w jego spągu znaleziono znaczne ilości ceramiki, ułamki naczyń szklanych oraz przedmioty metalowe (gwoździe, belty, podkowy) i kościane (kostka do gry, prostopadłościenny fragment obrobionej kości). Licznie wystąpiły także fragmenty kości zwierzęcych.

Na zewnątrz wieży, od strony północnej (wykop III) i wschodniej (wykop I) pod gruzem zalegała brązowoczarna, a miejscami czarna ziemia nasycona zabytkami, pochodzącymi z okresu od końca XV do XVII wieku. Warstwa ta znajdowała się bezpośrednio na podłożu calcowym, który stanowiły wychodnie skalne i miękka skała marglowa. Nie natrafiono na ślady gleby pierwotnej ani starsze nawarstwienia, co sugeruje że w trakcie budowy założenia teren został zniwelowany. W wyniku prac niwelacyjnych od strony północnej baszty, między jej przyporami powstała półka-taras szerokości od 350 do 800 cm. Od strony E przedmurze było zdecydowanie węższe, a wzdłuż lica muru teren opadał. To regularne zagłębienie należy interpretować jako pozostałość po rowie fundamentowym. W obu wykopach we wspomnianej warstwie znaleziono liczne fragmenty naczyń i kafli, w tym gotyckie z inskrypcjami i renesansowe z motywami figuralnymi, ułamki szkła z naczyń i może tafli okiennych oraz prawie 3000 przedmiotów metalowych, zwłaszcza gwoździ i ich fragmentów, ale również fragment ostrogi, kord, noże, belty, groty strzał, krzyż żelazny ze zwieńczenia furty (?), brązową łyżeczkę toaletową, 3 obrączki, w tym jedną połączoną z wyrytą inskrypcją: *Maria hilf*, oraz monety. Licznie wystąpiły także kości zwierzęce

Ciekawie przedstawiała się sytuacja w wykopie II. W jego części południowej pod gruzem zalegała warstwa w obrębie, której natrafiano na ślady drewnianej podłogi (zweglone pozostałości